

24. navadna nedelja B

Tako je tudi z vero, če nima del; sama zase je mrtva. (Jak 2,17)

Prvo berilo

Izaija 50,5-9a

Gospod Bog mi je odprl uho in jaz se nisem upiral, nisem se umaknil nazaj. Svoj hrbet sem nastavljal tistim, ki so me bîli, svoje lice tistim, ki so mi pulîli brado. Svojega obraza nisem skrival pred sramotanjem in pljunki. Gospod Bog mi pomaga, zato se nisem dal zmêsti. Zato sem narédil svoj obraz kakor kremen, saj sem vedel, da ne bom osramočen. Blizu je ta, ki me opravičuje, kdo se bo pravdal z menoj? Nastopíva skupaj! Kdo si lasti mojo pravico? Naj se mi približa. Glej, Gospod Bog mi pomaga, kdo me bo razglásil za krivega?

Drugo berilo

Jakob 2,14-18

Kaj pomaga, moji bratje, če kdo pravi, da ima vero, nima pa del? Mar ga lahko vera reši? Če brat ali sestra nimata kaj obleči in jima manjka vsakdanje hrane, pa jima kdo izmed vas reče: "Pojdita v miru! Pogrejta se in najejta!" a jima ne daste, kar potrebujeta za telo, kaj to pomaga? Tako je tudi z vero, če nima del; sama zase je mrtva. Vendar bo kdo rekel: "Ti imaš vero, jaz imam pa dela. Pokaži mi svojo vero brez del in jaz ti bom iz svojih del pokazal vero."

Evangelij

Marko 8,27-35

Tisti čas je šel Jezus s svojimi učenci v vasi Cezarêje Filípove. Med potjo je učence spraševal: "Kaj pravijo ljudje, kdo sem?" Odgovorili so: "Janez Krstnik, drugi: Elija, spet drugi: Eden od prerokov." In vprašal jih je: "Kaj pa vi pravite, kdo sem?" Peter mu je odgovóril in rekel: "Ti si Kristus." Strogo jim je prepovedal, da bi to komu povedali. In začel jih je učiti, da bo Sin človekov moral veliko pretrpeti, da ga bodo starešine, véliki duhovniki in pismouki zavrgli in umorili in da bo po treh dneh vstal. O teh stvareh jim je odkrito govóril.

In Peter ga je potegnil k sebi in mu začel braniti. On pa se je obrnil, pogledal po učencih in posváril Petra: "Poberi se! Proč od mene, satan, ker

ne misliš na to, kar je Božje, ampak na to, kar je človeško!" Tedaj je poklical k sebi množico skupaj z učenci in jim rekel: "Če hoče kdo hoditi za menoj, naj se odpove sebi in vzame svoj križ ter hodi za menoj. Kdor namreč hoče rešiti svoje življenje, ga bo izgubil; kdor pa izgubi svoje življenje zaradi mene in zaradi evangelija, ga bo rešil."

V razmislek

"Kaj pravijo ljudje, kdo sem? Kaj mislijo o meni? Kako razumejo moj nastop, moj govor, moje ravnanje? Kaj od mojega bistva in mojega poslanstva jih nagovori?" Vse to odzvanja v Jezusovem vprašanju učencem.

Evangelij se danes osredotoča na vprašanje, ki se dotika bistva krščanske eksistence – Kdo je Jezus Kristus? To vprašanje se postavlja – vse od časa Jezusovega življenja – vedno znova vsakemu posebej. Obstaja veliko raznolikih odgovorov. Kdo je Jezus? – Tesarjev sin. Prepričljiv. Bojevit. Obseden. Prerok. Mesija. – Ja, Mesija, a vendar ne politični odrešenik in osvoboditelj. Ne dovoli si ukalupljenja v človeške ideologije. Njegova pot vodi na križ in preko križa vse do vstajenja. Navzven obstaja ogromno (napačnih) možnosti, kako bi ocenili Jezusa. Danes bi Jezusa po predstavah sodobnikov povzdignili v super zvezdo, neke vrste Gandija, Martina Luthra Kinga ali pa marksista, kar pa ne bi od nas zahtevalo veliko posledic. To bi bil nek skupek znanj, vedenj o Jezusu. Poznavanje tega, kar "se govori o Jezusu", ne more nadomestiti osebne odločitve za Jezusa. Da bi o njem resnično nekaj doumeli in spoznali, si moramo postaviti čisto osebno vprašanje: "In ti, kaj praviš, kdo sem?" Kaj pravim, da je Jezus? In kakšne posledice ima moj odgovor? Posledice mojega iskrenega odgovora se že nakažejo v orisu današnjega svetopisemskega odlomka. Iskreni Petrovi izpovedi sledi napoved Jezusovega trpljenja in poziv, da mu sledimo v trpljenju in smrti.

Ne da je trpljenje smiselno in da se je vredno truditi zanj. V preteklih stoletjih je cerkev na tem področju postavila marsikatero bolno smernico. A vendar nam spoznanje Jezusa za mesijo in hkrati silovit napad na Petra pokažeta, da Jezus ni običajen kralj, ni narodni osvoboditelj in da tu na zemlji nikoli ne moremo pričakovati dokončnega raja! Slediti križu pomeni (v solidarnosti s križanim), da se po eni strani skušamo spopasti s križi in težavami našega vsakdana (ne da bi nam jih bilo potrebno dodatno iskati!) in da se po drugi skušamo notranje vživeti v skrbi in stiske drugih. (Sim-patija pomeni v dobrednem prevodu skupaj-trpeti)! Kdor se opredeli za Jezusa, sprejme hkrati tudi svojo pot trpljenja in smrti; trpljenju in smrti se tudi verujoči človek ne more izogniti, a vendar ga za vsem tem čaka večno življenje v polnosti.

Jezus pričakuje od ljudi (tako takrat kot tudi danes) veliko. Od njega pričakujejo določene stvari, ki jih ne izpolni. Tudi naša pot vere je po vsej verjetnosti pot neizpolnjenih pričakovanj in marsikaterega razočaranja, četudi se Kristus potem vedno znova izkaže kot nekaj popolnoma drugega. Vsako razočaranje pa skriva tudi možnost novega vpogleda in spoznanja. Že v sami spremembi našega lastnega verovanja iz otroške vere v vero odraslega lahko to opazimo. Tekom življenja postanemo bolj razumni in bolj previdni. Ni vsaka molitev takoj uslišana in če je, ni nujno na način, kot si predstavljamo. Naša zgodba vere bo – če dovolimo – ostala v gibanju vse do konca našega življenja, naša slika Kristusa pa se bo vedno znova spreminjala. Naša perspektiva je še vedno preveč omejena, da bi Jezusovo celotno resničnost lahko že razumeli. Gledali jo bomo šele ob koncu vseh časov in krajev.